

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

inexpertus credere potest, ita ut si perficerentur, aut ad medianam horam durarent, imo ad horæ decimam partem, funditus periret & ossa omnia in cinerem redigerentur. Hic deus apparet horribiliter iratus, & cum eo pariter uniuersa creatura. Tum nulla fuga nulla consolatio, nec intus, nec foris, sed omnium accusatio. Tunc plorat hunc uersum, Proiectus sum a facie oculorum tuorum. nec saltem audeo dicere, Domine ne in furore tuo arguas me. In hoc momento (mirabile dictu) non potest anima credere, sese posse unquam redimi, nisi quod sentit nondum completam poenam. Est tamen æterna, neque potest eam temporalem existimare, solum relinquit nudum desiderium auxilij, & horrendus gemitus, sed nescit unde petat auxilium. Hic est anima expensa cum Christo, ut diruerentur omnia ossa eius. Nec est ullus angulus in ea, non repletus amaritudine amarissima, horrore, pauore, tristitia, sed ijs omnibus non nisi æternis. Et ut dem simile utcumque, si sphaera transeat super lineam rectam, quilibet punctus lineæ tactus totam fert sphaeram, non tamen comprehendit totam sphaeram, ita anima in suo puncto, dum tangitur a transeunte inundatione æterna, nihil sentit & bibit, nisi æternam poenam, sed non manet, iterum enim transit. Igitur si uiuentibus contingit illa inferorum poena, id est, intolerabilis ille pauor & inconsolabilis, multo magis animarum in purgatorio uidetur talis esse poena, sed continua. Et hic est ignis ille internus multo atrocior, quam externus. Quod si quis ista non credit, non contendimus, sed id tantum efficimus, quod illi ueniarum pracones, multa dicunt, quae uel ignorant uel dubitant, nimis audacter. Magis enim credendum est expertis in his, quam illis inexpertis.

Sexto, ad id facit autoritas ecclesiae, quae canit, Libera eos de ore leonis, ne absorbeat eas Tartarus. Item a porta inferi. Quibus uerbis certe uidetur significari, esse animas uelut iam in porta, & introitu damnationis, & initio inferni, quod dixi prope desperationem esse, nec uana esse uerba ecclesiae credo.

CONCLUSIO XVI.

Videntur infernus, purgatorium, caelum differre, sicut desperatio, prope desperatio, securitas differunt.

SI QVIS duas praecedentes conclusiones ueras putauerit, hanc quoque facile admittit, imo cum in caelo credamus regnare pacem

D ij

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

gaudiū & securitatē in luce dei, in inferno uero contra, seruire, desperationē, dolorē, & horribilē fugā in tenebris exterioribus

Purgatoriū uero sit medium inter utrunq; sic tamē ut propius sit inferno q̄ cœlo (quia nō habent gaudium & pacem, imo nihil de cœlo participant, cū ponatur esse eadem pœna cū inferno, sola duratiōe differente) satis patet, quod & in ipso sit desperatio, fuga, horror, & dolor. Sed addidi prope desperationē dicens, quia tandē cessat illa desperatio. Alioquin reuera, dū est in illo anima non sentit, nisi desperationē, non q̄d desperet, sed quod in tanta est perturbatiōe, & cōfusiōe pauoris, ut nō sentiat sese sperare. Solus spiritus adiuuat ibi q̄ maxime infirmitatē eorum in gemitibus inenarrabilibus pro eis interpellās. Sicem̄ fit & tentatis in hac uita, ut nesciāt an sperent uel desperent, imo sibi desperare uidentur, solo superflite gemitu pro auxilio. Ex quo signo nō ipsi, sed alij intelligūt eos adhuc sperare. Sed omitto uerbosius de ea re loqui, quę est abstrusissima, ne & mihi obijciant ueniales quæstiones, quod sine probatione loquar, quanq̄ non ut illi, assero, quæ ignoro, sed disputo & quæro, & eorum præsumptam certitudinem, dubiā, immo nullam esse cōtendo

CONCLUSIO XVII.

Necessarium uidetur, animabus in purgatorio, sicut minimi horrorem, ita & augeri charitatem.

ET hæc nititur præcedentibus tribus conclusionibus. Sed tamen declarem eam, & ponamus (sicut cepimus) animarū decedentium tria genera. Primū earum, quæ sunt fide omnino uacua (id est, damnata) has necesse est in morte excipi summo horrore & desperatione, iuxta illud, Virum iniustum mala capient in interitu. Et iterum, Mors peccatorū pessima scilicet, quia non habent fiduciam in deo, ideo comprehendit eos ira. Secundū, earum quæ sunt fidei omnino plenæ atq; perfectæ (id est, Beata) hos necesse est in morte excipi summa securitate & lætitia, iuxta illud, Iustus cum ceciderit, nō collidetur, dominus em̄ supponit manū suam. Et iterum, Preciosa in conspectu domini mors sanctorū eius. Et iterum, Iustus si morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Et causa utriusq; est, quia iniustus inuenit q̄d timuit, timuit autē semper mortem & pœnā, iustus autē satur hu-